

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

362. Quis in hoc impedimento servitutis, sive irregularitate ob defectum
plenæ libertatis possit dispensare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Quesitio 358. Num Prælati religiosi dispensare possint cum suis subditis regularibus in bigamia?

Respondeo: nequidem quoad Ordines minores, id eos posse in bigamia vera & interpretativa, etiam si exempti sint, & alias privilegiantur nulli enim in jure reperitur talis illis concessa facultas. Quin & in privilegiis mendicantium ordinariè excipitur bigamia. Barb. loc. cit. n. 28. Tamb. de jure Abb. to. 2. d. 17. q. 3. num. 2. Dian. loc. cit. resol. 63. Pass. n. 77. Mirand. to. 2. q. 8. a. 14. Sigism. à Bon. de elect. dub. 68. p. 2. Ubique moneret, quod licet non esset improbabile apud aliquos, posse id Prælatorum regulares quoad Ordines, improbabile tamen esse id eos posse quoad dignitates. idem tenet Pass. loc. cit. De cetero ii, qui quasi Episcopalem jurisdictionem in suis subditos regulares habent, ut Generales, Provinciales, Abbates, Priors exempti &c. dispensare cum suis possunt in bigamia similitudinaria. Suar. loc. cit. n. 16. cùm Prælati regulares possint cum suo subdito dispensare tantum, quantum Episcopus cum suo. Pass. n. 71. ubi etiam ait, non posse regularem exemptum, etiam de licentia suorum Superiorum, se subjecere Episcopo pro petenda hac dispensatione, malèque facturum superiorem, si tales ei licentiam concederet, nisi forte esset gravis necessitas, & Superior adiri nequereret. Porro quæ dicta hucusque de dispensatione cum bigamis, obtinent, etiam si sint trigami, vel etiam quatuor, aut plura matrimonia contraxerint, cùm sit eadem irregularitas. Sanch. loc. cit. n. ult. Nayan. consil. 2. de bigam.

Quesitio 359. Num servi seu mancipia, antequam libertate donati, sint eligibiles, vel alia via promovibiles ad beneficia Ecclesiastica?

Respondeo: negativè, nequeunt enim promoveri ad Ordines, etiam minores & primam tonsuram. c. 1. & c. consilium, de servis non ord. idque tum ob dignitatem clericalem, & vilitatem servilem. c. generalis, & c. admittuntur. d. 54. tum quia, cùm per Ordinis susceptionem homo divinis officiis mancipetur, deber esse sui juris, ut liberè possit Ecclesia ministerio vacare. cit. c. 1. Porro ut quis promoveri possit ad Ordines, sufficit esse libertinum, hoc est ex iusta servitute manu missum, & non requiritur ut sit ingenuus, hoc est liber natus. Pirh. de servis non ord. n. 1. cùm communii.

Quesitio 360. Quid, si ergo servus non donatus libertate ad Ordines tamen jam pervenerit?

1. **R**espondeo primò: si sciente & non contradicente Domino initiatus est ordinibus, vel etiam sola tonsurâ, hoc ipso fit liber. c. de servorum. f. cod. Suar. loc. cit. n. 10. intelligiturque regula iuri. 51. in 6to. quod semel Deo dicatum est, non est ad usus humanos ulterius transferendum: de re inanimata tantum, utpote cujus consecratio est materialis, & in superficie, & ideo à manu pro-

2. Respondeo secundò: si ignorante Domino ordinatus fuit tantum minoribus, manet servus, & Dominus eum vindicare potest, c. de servorum. f. cod. Suar. loc. cit. n. 10. intelligiturque regula iuri. 51. in 6to. quod semel Deo dicatum est, non est ad usus humanos ulterius transferendum: de re inanimata tantum, utpote cujus consecratio est materialis, & in superficie, & ideo à manu pro-

fana tractari non debet, quæque alià facile compensari potest, & in qua dolus locum non habet; servi vero consecratio per Ordines minores est valde imperfecta, & ei fraus, dum sine consensu domini permittit se ordinari, patrocinari non debet. Gl. in c. 2. d. 54. Host. in sum. n. 7. de servis non ord. Suar. loc. cit.

3. Respondeo tertio: si ignorante vel contradicente domino suscepit diaconatum (idem dic de subdiaconatu, utpote qui hodiecum inter sacros quoque ordines numeratur. Suar. loc. cit. n. 13.) ab Episcopo sciente illum servum esse, servus efficitur liber; Episcopus autem (vel si is servum ignoravit, qui testimonium perhibuit, & supplicavit, ut ordinaretur) tenetur Domino duos servos & quæ bonos vel duplum pretium solvere. c. si servus de serv. non ord. Suar. loc. cit. Si vero tam Episcopus quām praæstantius ignorarunt, illum esse servum, & ipse à nullo inductus ordinatus sit, debet Domino dare similem servum, vel ex proprio peculio pretio oblato se redimere; vel si neutrum præstare potest reddendus est Domino, & is intra annum eum ad servitutem revocare potest, quod si fecerit, servus manet privatus usu Ordinum, & Clericali privilegio fori. c. ex antiquis. d. 54. juncta Gl. nec licet ei habitum aut tonsuram clericalem deferre. Tol. in sum. Cas. l. 1. c. 59. num. 10. apud Pirh. n. 7. non tamen privatur privilegio Canoniz. ita ut sine sacrilegio (etiam à Domino, quod tamen negat Turrecrem. in c. nulli. d. 54.) verberari non possit. Gl. in cit. c. nulli. Sayr. de cens. l. 6. c. 14. num. 5. Pirh. loc. cit. Quod si dominus per annum, postquam scivit servum esse ordinatum, dissimulet, censem tur eum plenâ libertate donare. Arg. c. si servus. Suar. loc. cit. Pirh. n. 4.

4. Respondeo quartò: si ignorante aut invito domino ordinatus est sacerdos, non potest iterum in servitutem revocari, etiam si domino integrè satisfacere nequeat, sed cogitur solum amittere peculium suum quod usum illius. cit. c. ex antiquis. Pirh. n. 6. si vero peculium nullum habeat, tenetur domino, si id exigat, servire in officiis spirituilibus. c. frequens. d. 54. etiam si id non fiat per modum compensationis, cùm res temporalis per spiritualem redimi vel commutari nequeat. Suar. loc. cit.

Quesitio 361. Quinam præterea ob defectum plenæ libertatis prohibeantur ordinari?

1. **R**espondeo primò: liberti, nisi fuerint directè & sine retentione obsequi personalis manu missi, ne quando illorum donini voluerint (quod tamen facere non possunt, nisi probata causa in gratitudinis. c. ult. 15. q. 7. Gl. in c. quicunque. d. 54.) ex Clericis fiant servi. ibid. cùm promovendi ad Ordines ab omni jugo dominico debeant esse liberi. c. si quis. d. 54.

2. Secundò: originari vel servi adscriptiti, si personaliter ratione personalium obsequiorum domino obligati sint, ita ut ab eo, nisi gratis, vel persoluto pretio discedere nequeant. c. admittuntur. d. 54. juncta Gl. marg. vide Laym. Theologia Moral. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 8. n. 2.

Quesitio 362. Quis in hoc impedimento servitutis, sive irregularitate ob defectum plenæ libertatis dispensare possit?

Respondeo: solus Papa, quia haec irregularitates jure communī Canonico sunt constituta. Laym. loc. cit. & ex eo Pirh. n. 9.

SECTIO